

Arrest

nr. 66 222 van 5 september 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Guineese nationaliteit te zijn, op 19 augustus 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 5 augustus 2011.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 30 augustus 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 2 september 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. DEMEERSSEMAN, die loco advocaat G. MULLENS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché J. VERSTRAETEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde de Guineese nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit Geckedou. U bent een etnische Fullah.

*U vroeg een **eerste maal asiel** aan op 13 juli 2004. Op 17 augustus 2004 nam de Dienst Vreemdelingenzaken een beslissing tot weigering van verblijf (26 quater) op basis van het feit dat niet België, maar Nederland verantwoordelijk was voor de behandeling van uw asielaanvraag.*

*U vroeg een **tweede maal asiel** aan op 14 juli 2011. In het kader van deze asielaanvraag verklaarde u dat u destijds in 2001 Guinee ontvluchtte, nadat uw ouders en zus door Sierraleonse rebellen waren gedood in uw woonplaats Geckedou. U reisde naar Nederland en vroeg daar een eerste maal*

asiel aan, maar deze aanvraag werd afgewezen. U besloot daarop in 2004 naar België te reizen en vroeg er een eerste maal asiel aan, maar u werd door de Belgische autoriteiten teruggestuurd naar Nederland. Daar diende u een tweede asielaanvraag in, die eveneens werd afgewezen. U zette daarna een procedure in om in Nederland een verblijfsvergunning te verwerven op basis van de slechte situatie in uw land. In Nederland ontmoette u een Belgische vrouw, met wie u in Eindhoven ging samenwonen. Toen ze zwanger werd, besloten jullie op 14 april 2009 te huwen. Meteen na het huwelijk verhuisden jullie naar België, waar jullie bij de ouders van uw vrouw gingen inwonen. Op 2 oktober 2009 werd jullie dochter, (A.B.) geboren. Na een tijdje kregen jullie huwelijksproblemen en drong uw vrouw aan op een scheiding. De procedure om te scheiden werd vorig jaar ingezet en de rechter trof de regeling dat jullie dochtertje door de week bij haar moeder verbleef en tijdens het weekend bij u. U betaalt alimentatiegeld voor uw dochter. U had veel stress door uw huwelijksperikelen en besloot naar Guinee te gaan in een poging om er tot rust te komen. U vertrok op 2 januari 2011. U logeerde in Conakry in een hotel omdat u er geen familie meer heeft. Op een dag reed u in Conakry met de wagen op de weg en hoorde u sirenes loeien. Het voertuig van de president bleek in de verkeerde rijrichting in aantocht te zijn. U parkeerde uw wagen langs de kant, maar wat u niet wist was dat chauffeurs bij het langsrijden van de president ook uit hun wagen moeten komen en zich van het presidentiële voertuig moeten verwijderen. Militairen brachten u dat aan het verstand door 2 keer in de lucht te schieten. Toen ze hoorden dat u Frans en Engels en Fullah met een vreemd accent sprak, begrepen ze dat u in het buitenland verbleef, en lieten ze u ongemoeid. U bleef in totaal 6 weken in Guinee, zijnde 3 weken langer dan voorzien. Bij terugkeer naar België op 10 februari 2011 werd uw F-kaart (de verblijfsvergunning voor 5 jaar die u had) in beslag genomen op de luchthaven omdat u niet meer op hetzelfde adres woonde als uw echtgenote. Op 13 juli 2011 werd u bij u thuis door de Federale Politie gecontroleerd en werd geconstateerd dat u niet in het bezit was van de nodige verblijfsdocumenten voor België. U werd meegenomen en overgebracht naar het gesloten Centrum voor Illegalen te Vottem.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Voor wat de asielmotieven betreft die aan de basis lagen van uw vertrek uit Guinee in 2001 kan het volgende worden opgemerkt.

U stelde in 2001 Guinee te hebben verlaten nadat uw ouders en zus bij een aanval van Sierraleonse rebellen op uw woonplaats Geckedou werden gedood (gehoor CGVS, p. 2). U verklaarde dat u deze feiten inriep in het kader van uw 2 asielaanvragen in Nederland, maar dat u telkens een negatieve beslissing kreeg (gehoor CGVS, p. 5). De door u ingeroepen feiten werden bijgevolg reeds beoordeeld door de verantwoordelijke (Nederlandse) asielinstanties. Daarenboven kan nog worden opgemerkt dat de vaststelling dat u op 2 januari 2011 op eigen initiatief terugkeerde naar Guinee erop wijst dat de motieven die aan de basis lagen van uw vertrek in 2001 niet meer actueel zijn, vermits u de situatie voor uzelf als veilig inschatte en vrijwillig naar Guinee reisde om er te ontstressen (gehoor CGVS, p. 6). U refereerde – voor wat uw kort bezoek aan Guinee in januari – februari 2011 betreft – ook nergens naar de aanwezigheid van Sierraleonse rebellen in uw land van oorsprong. Bijgevolg kan uit deze motieven bezwaarlijk een 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' in de zin van de definitie van subsidiaire bescherming worden afgeleid.

Voor wat betreft het incident met het presidentiële voertuig in Conakry in januari – februari 2011 kunnen volgende bedenkingen worden gemaakt.

U stelde op een dag in Conakry met de wagen onderweg te zijn geweest toen u sirenes hoorde loeien en het voertuig van de president in de verkeerde rijrichting zag aankomen. U zette uw wagen langs de kant, maar wat u niet wist was dat u bij het langsrijden van de president ook uit de wagen moest komen. Militairen brachten u dat aan het verstand door 2 keer in de lucht te schieten. U was erg geschrokken (gehoor CGVS, p. 7). In de vragenlijst van het CGVS (ingevuld dd. 25 juli 2011) verklaarde u met betrekking tot het incident dat u toen dacht dat ze u zouden doodschieten (zie vragenlijst pt. 4).

Uit de nasleep van het incident blijkt echter dat u niet kan gewagen van 'vervolging' door de Guineese autoriteiten, doch integendeel. U zei dat de militairen u ongemoeid lieten en vertrokken toen ze merkten dat u Engels en Frans en Fullah met een vreemd accent sprak, en daaruit afleidden dat u in het buitenland verbleef. U verklaarde dat Guineërs die in het buitenland verblijven respect genieten en dat de militairen wellicht begrip konden opbrengen voor het feit dat u niet wist dat u ook uit uw wagen diende te komen bij het passeren van het presidentieel voertuig, precies omdat u in het buitenland leefde (gehoor CGVS, p. 7). U werd niet opgepakt door de militairen en verder met rust gelaten. Bijgevolg kan u bezwaarlijk beweren dat dit incident zou geïnterpreteerd kunnen worden als 'vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie.

Inzake uw verklaring met betrekking tot de houding van de huidige Guineese autoriteiten tegenover de etnische Fullah kunnen volgende bedenkingen worden gemaakt.

U stelde dat de huidige president Alpha Conde een etnische Malinke is en dat hij niet van Fullah (de etnie waartoe u behoort (gehoor CGVS, p. 4)) houdt (gehoor CGVS, p. 7), maar nergens uit uw verklaringen blijkt dat u in de periode van januari – februari 2011 ook persoonlijk problemen zou hebben gehad omwille van uw etnische achtergrond, laat staan vervolgd zou zijn geweest door de Guineese autoriteiten omwille van uw Fullah-origine. Uw opmerking is dan ook van algemene en hypothetische aard. Met betrekking tot de situatie in Guinee voor wat mensen van de Peulh (of Fullah-) etnie betreft kan het volgende worden opgemerkt. In de nasleep van de verkiezingen van 2010 is het etnisch evenwicht in Guinee enigszins verstoord geraakt. De verschillende etnische gemeenschappen staan wantrouwig ten opzichte van elkaar. Het beleid van de huidige regering, die nochtans samengesteld is uit vertegenwoordigers van de verschillende etnische groepen, slaagt er voorlopig niet in om deze spanningen in te dammen. Uit verschillende geraadpleegde informatiebronnen blijkt echter geenszins dat personen die tot de Peulh (of Fullah-)etnie behoren vervolging dienen te vrezzen op basis van het louter toebehoren tot deze etnie (zie informatie in het administratief dossier).

De vaststelling dat u in januari 2011 vrijwillig naar Guinee reisde, terwijl Alpha Conde reeds sinds december 2010 aan de macht is (zie informatie in het administratief dossier), laat evenzeer toe om uw vrees voor vervolging op etnische basis te relativeren, omdat - indien er momenteel werkelijk op systematische wijze Fullah op grond van hun etnie zouden vervolgd worden door de Guineese autoriteiten - men zou verwachten dat u uw reis naar Guinee zou hebben uitgesteld. Te meer omdat uit uw verklaringen geen dwingende redenen kunnen worden afgeleid voor uw terugkeer naar Guinee. U verklaarde immers dat u naar Guinee reisde om tot rust te komen en om de stress van uw huwelijksperikelen achter u te laten (gehoor CGVS, p. 6). U beweerde bovendien in Guinee geen familie meer te hebben, zodat familiale verplichtingen evenmin aan de basis lagen van uw afreis naar Guinee in 2011 (gehoor CGVS, p. 6). Bovendien blijkt uit uw verklaringen dat u nog langer in Guinee verbleef dan eerst voorzien; met name 6 in plaats van 3 weken (gehoor CGVS, p. 6), hetgeen eveneens toelaat om een eventuele 'vrees voor vervolging' (op etnische basis) te relativeren.

Uit het voorgaande blijkt dat u bezwaarlijk kan stellen dat u uw land uit 'vrees voor vervolging' heeft verlaten of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zou lopen, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De door u getoonde kopies van uw Guinees paspoort (nr. R0202162) bewijzen uw identiteit en uw reis naar en verblijf in Guinee in januari – februari 2011.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid op het feit dat u een dochter met de naam (A.B.) hebt (° 2/10/2009), die de Belgische nationaliteit bezit en in België verblijft."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker beroept zich in wat zich aandient als een eerste middelonderdeel op een schending van de zorgvuldigheids- en de redelijkheidsplicht als beginselen van behoorlijk bestuur en een schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, met name de algemene motiveringsplicht.

Verzoeker omschrijft het juridische kader van voormelde aangevoerde schendingen.

Verder werpt verzoeker op dat de bestreden beslissing duidelijk genomen is zonder enig onderzoek naar de specifieke omstandigheden en het kind van verzoeker en niet gemotiveerd is omtrent de verklaringen van verzoeker met betrekking tot de actualisatie, met name zijn verklaring dat hij in België vader geworden is van een dochter die hier verblijfsgerechtigd is. De betwiste beslissing houdt geen rekening met verzoekers feitelijke situatie en negeert zijn bezoekrechten dat werd toegekend door de vrederechter. Voorts is de bestreden beslissing volgens verzoekende partij ook niet opportuun gelet op de datum waarop deze beslissing genomen werd, alsook omdat zij zou impliceren dat verzoeker zijn dochtertje niet meer zou zien, terwijl de ouders nog steeds in vriendschap met elkaar omgaan, zulks in het belang van het minderjarig kind.

Voorts beroept verzoeker zich in een tweede middelonderdeel op een schending van artikel 8 van het EVRM, van het Universeel Verdrag van de Rechten van het Kind, van artikel 42^{quater} van de vreemdelingenwet van 1980 en van artikel 54 van het KB van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Verzoeker haalt ook de artikelen 3, 6, 7, 9 en 18 aan van het Verdrag inzake de Rechten van het Kind. Verzoeker omschrijft op welke wijze artikel 42*quater* al dan niet van toepassing is.

In een derde middelonderdeel voert verzoeker aan dat er ernstige aanwijzingen bestaan dat hij risico loopt op een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Verzoeker stelt bij huidig verzoekschrift een vordering tot schorsing in overeenkomstig artikel 39/82 van de vreemdelingenwet.

2.2.1. Vooreerst dient te worden opgemerkt dat de bestreden beslissing een asielaanvraag betreft en geen verwijderingsmaatregel bevat, zodat de inbreuk op het gezinsleven niet dienstig wordt aangevoerd. Verzoeker heeft middels het indienen van een asielaanvraag slechts verzocht om hem in de hoedanigheid van vluchteling te erkennen en het is deze vraag die het voorwerp uitmaakt van onderhavige procedure.

In de mate dat verzoeker verwijst naar artikel 8 EVRM moet worden vastgesteld dat dit artikel niet dienstig kan ingeroepen worden in het kader van een procedure die opgestart werd door een asielaanvraag en waarbij de vluchtelingenstatus, overeenkomstig het Verdrag van Genève en 48/3 van de vreemdelingenwet, dan wel de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4 van de vreemdelingenwet dient te worden onderzocht. De bestreden beslissing betreft een oordeel over de asielaanvraag en geen verwijderingsmaatregel zodat de schending van artikel 8 EVRM niet dienstig kan worden ingeroepen.

Verzoeker toont niet aan dat het niet toekennen van de vluchtelingenstatus of het subsidiair beschermingsstatuut op zich leidt tot de feitelijke scheiding van het gezin.

Gelet op bovengenoemde specifieke en welomschreven bevoegdheden van de commissaris-generaal in het kader van de asielprocedure zijn een verwijzing naar artikel 42*quater* van de vreemdelingenwet en naar artikel 54 van voornoemd KB van 8 oktober 1981 in het kader van onderhavige procedure eveneens niet relevant.

Er dient opgemerkt te worden dat de bepalingen van de ingeroepen artikelen 3, 6, 7, 9 en 18 van het Kinderrechtenverdrag wat de geest, de inhoud en de bewoordingen ervan betreft, op zichzelf niet volstaan om toepasbaar te zijn zonder dat verdere reglementering met het oog op precisering of vervollediging noodzakelijk is. Deze verdragsbepalingen zijn geen duidelijke en juridisch volledige bepalingen die de verdragspartijen of een onthoudingsplicht of een strikt omschreven plicht om op een welbepaalde wijze te handelen oplegt. Aan deze bepalingen moet derhalve een directe werking worden ontzegd. Verzoeker kan de rechtstreekse schending van dit artikel van het Kinderrechtenverdrag niet dienstig inroepen.

Hierbij aansluitend merkt verwerende partij terecht op dat de commissaris-generaal in overeenstemming met artikel 57/6 van de vreemdelingenwet enkel bevoegd is om verzoeker de hoedanigheid van vluchteling toe te kennen of te weigeren en daarbij gehouden is om deze beslissingen met redenen te omkleden met vermelding van de omstandigheden van de zaak.

Dient tevens te worden opgemerkt dat de Raad, overeenkomstig artikel 39/2 van de vreemdelingenwet uitspraak op de beroepen die zijn ingesteld tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en dat de Raad te dezen de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan bevestigen of hervormen dan wel de bestreden beslissing vernietigen hetzij omdat aan de bestreden beslissing een substantiële onregelmatigheid kleefte die door de Raad niet kan worden hersteld, hetzij omdat essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot de in bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Derhalve heeft de Raad niet de bevoegdheid om de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen te schorsen overeenkomstig artikel 39/82.

2.2.2. *In casu* oordeelde de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht dat verzoeker de hoedanigheid van vluchteling niet kan worden toegekend omdat hij begin januari 2011 vrijwillig is teruggekeerd naar zijn land van herkomst om te ontstressen, wat erop wijst dat de motieven die aan de basis lagen van zijn asielaanvraag in 2004 momenteel totaal niet meer actueel zijn. Het incident met het presidentiële voertuig in Conakry begin 2011 kan geenszins als een daad van vervolging zoals bedoeld in het Vluchtelingenverdrag aanzien worden en verzoeker heeft ook niet aannemelijk gemaakt dat hij

vervolgning door de huidige machthebbers in Guinee dient te vrezan omwille van zijn etnische afkomst (Fullah).

Verzoeker onderneemt in zijn verzoekschrift geen enkele poging om de in de bestreden beslissing aangehaalde vaststellingen en overwegingen te weerleggen.

Alle in de aangevochten beslissing opgesomde argumenten vinden hun grondslag in het administratief dossier en hebben geen betrekking op details, maar op feiten die rechtstreeks aanleiding hebben gegeven tot het (tweede) vertrek uit het land van herkomst van verzoeker. Derhalve blijven alle motieven van de aangevochten beslissing dan ook onverminderd overeind en worden zij door de Raad tot de zijne gemaakt.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.3. In de mate dat verzoeker aanvoert aanspraak te maken op de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet, dient te worden vastgesteld dat hij niet *in concreto* aantoonde dat de situatie in Guinee beantwoordt aan deze bepalingen daar hij zich enkel beperkt tot de loutere bewering dat zijn persoon ernstig bedreigd wordt *“als gevolg van willekeurig geweld in het gewapend conflict in Guinee”*.

Gelet op het hoger vastgestelde inzake zijn asielrelaas en de elementen in het dossier toont verzoeker niet aan dat er in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf september tweeduizend en elf door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS